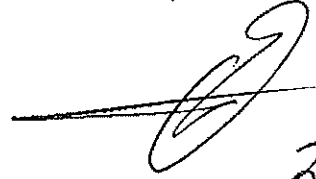

Διαδικασμ: 25-4-13
Να δημοσιευθεί:
29.5.2013

3004

Αριθμός Απόφασης
ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ.
ΤΜΗΜΑ 18ο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Αβροκόμη Θούα, Πρόεδρο Εφετών, Ελένη Βουγιούκα-Εισηγήτρια, Αλέξανδρο Ζιάκα, Εφέτες και από τη Γραμματέα Ιωάννα Ξανθάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 13.12.2012 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ: Ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία << >> και με το διακριτικό τίτλο << >>, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησαν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της Μιχαήλ Μαρίνος και Ευάγγελος Λιάσκος.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΚΛΗΣΗ -ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ:1) Της Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία <<

>>, πρώην <<

>>, πρώην <<

>> και με το διακριτικό τίτλο <<

>>, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός

και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε με δήλωση του άρθρου 242παρ.2 του Κ.Πολ.Δ ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος. 2) Της Ανώνυμης εταιρίας με την

επωνυμία <<

>>, που εδρεύει στο

και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε με δήλωση του άρθρου 242παρ.2 του Κ.Πολ.Δ ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Βασίλης Φαλαγκαράκης.

Η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη με την από 2.12.2005 αγωγή της προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Το ως άνω Δικαστήριο με την υπ' αρ. 6544/2006 οριστική απόφασή του δέχθηκε εν μέρει την αγωγή.

Την απόφαση αυτή πρόσβαλαν οι εναγόμενες με τις από 20.3.2007 και 22.3.2007 εφέσεις τους. Επί των ως άνω εφέσεων εκδόθηκε η υπ' αρ. 477/2008 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, η οποία αφού συνεκδίκασε τις ως άνω εφέσεις τις οποίες δέχθηκε τυπικά, ανέβαλε την έκδοση οριστικής απόφασης και διέταξε τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης.

Με την από 2.7.2012 κλήση της ενάγουσας και ήδη εφεσίβλητης δικάσιμος της οποίας ορίστηκε αρχικά η 25.10.2012 και μετ' αναβολή η δικάσιμος που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας φέρονται προς συζήτηση η από 20.3.2007 και η από 22.3.2012 εφέσεις των εναγομένων μετά την έκδοση της υπ' αρ. 477/2008 απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του πινακίου, η υπόθεση συζητήθηκε. Κατά τη συζήτηση αυτής, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της καλούσας παραστάθηκαν και κατέθεσαν προτάσεις οι δε πληρεξούσιοι των εκκαλουσών δεν παραστάθηκαν, αλλά προκατέθεσαν τις προτάσεις τους και με σχετική δήλωσή τους δήλωσαν, σύμφωνα με το άρθρο 242παρ.2 του Κ.Πολ.Δ, ότι συμφωνούν να συζητηθεί η έφεση χωρίς να παραστούν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ.

Με την από 2.7.2012 κλήση της ενάγουσας και ήδη εφεσίβλητης φέρονται προς συζήτηση η από 20.3.2007 έφεση της πρώτης εναγόμενης και η από 22.3.2007 έφεση της δεύτερης εναγόμενης κατά της υπ' αρ. 6544/2006 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μετά την έκδοση της υπ' αρ. 477/2008 απόφασης του Εφετείου Αθηνών. Η τελευταία απόφαση, αφού συνεκδίκασε τις ως άνω εφέσεις τις οποίες δέχθηκε τυπικά και αφού έκρινε την από 2.12.2005 αγωγή νόμιμη και επαρκώς ορισμένη, απέρριψε τους ισχυρισμούς περί αοριστίας της αγωγής που περιλαμβάνονται στους λόγους της έφεσης της πρώτης και δεύτερης εναγόμενης, τον ισχυρισμό περί νομικά αβασίμου της αγωγής που περιλαμβάνεται στο δεύτερο λόγο της έφεσης της πρώτης εναγόμενης καθώς και στον πρώτο και δεύτερο λόγο της έφεσης της δεύτερης εναγόμενης, ανέβαλε την έκδοση οριστικής απόφασης και διέταξε τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, η οποία και διενεργήθηκε. Και το παρόν Δικαστήριο για τους ίδιους λόγους που περιλαμβάνονται στην ως άνω απόφαση κρίνει ότι η υπό κρίση αγωγή είναι νόμιμη και επαρκώς ορισμένη και συνεπώς οι σχετικοί ως άνω λόγοι έφεσης πρέπει να απορριφθούν, ως αβάσιμοι.

Με την Οδηγία 96/9/ΕΟΚ που ενσωματώθηκε ικανοποιητικά στο ν. 2819/2000 εισήχθη ένα καθεστώς διπλής προστασίας για τις βάσεις δεδομένων, το οποίο συνδυάζει την προστασία του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας που χορηγείται στο δημιουργό της πρωτότυπης δομής ή επιλογής των περιεχομένων μιας βάσης δεδομένων με μία νέας μορφής προστασία, η οποία εκφράζει ουσιώδη επένδυση ενάντια στην χωρίς άδεια εξαγωγή ή και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους των περιεχομένων της. Ως βάση δεδομένων νοείται η συλλογή ανεξαρτήτων έργων, δεδομένων ή άλλων ανεξάρτητων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή κατ' άλλο τρόπο(άρ.1παρ.2) Δεν

υπάρχει περιορισμός σχετικά με τον σκοπό για τον οποίο δημιουργείται η βάση των δεδομένων, ώστε να εμπίπτει στην προστασία της Οδηγίας έτσι ο σκοπός της συλλογής των δεδομένων. Η προστασία ειδικής φύσης που χορηγείται από την ως άνω Οδηγία στον κατασκευαστή βάσης που ανέλαβε την πρωτοβουλία και τον κίνδυνο των επενδύσεων εμφανίζεται να έχει διπλή φύση, δεδομένου ότι αφενός λαμβάνει τη μορφή και τα τυπολογικά χαρακτηριστικά ενός απόλυτου quasi ιδιοκτησιακού συγγενικού δικαιώματος και αφετέρου έχει απώτερη προέλευση από το δίκαιο αθέμιτου ανταγωνισμού και ειδικότερα από την απαγόρευση του παρασιτικού ανταγωνισμού. Θεμέλια λίθος και σημείο αναφοράς της προστασίας *suí generis* είναι η προστασία της επένδυσης που καταβλήθηκε κατά τα στάδια της συλλογής, της επαλήθευσης και της διευθέτησης των περιεχομένων. Η επένδυση αυτή, η οποία μπορεί να συνίσταται σε μόχθο, χρηματικούς και τεχνικούς πόρους, εργασία, χρόνο, προσπάθεια, προσδίδει στην άναρχη μάζα των απλών δεδομένων και πληροφοριών προστιθέμενη αξία καθιστώντας τα περιεχόμενα αυτά επιμέρους στοιχεία ενός οργανωμένου και αξιόπιστου πληροφοριακού συνόλου με σημαντική οικονομική αξία, ανεξάρτητα από το εάν είναι ή όχι πρωτότυπη στη δομή ή την οργάνωσή της αν αποτελεί ή όχι πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού της και ανεξάρτητα από εάν το περιεχόμενό τους προστατεύεται ή όχι με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Στόχος της προστασίας ειδικής φύσης είναι η προστασία των επενδύσεων, ποσοτικής ή ποιοτικής φύσης που έχουν καταβληθεί από τον κατασκευαστή της βάσης έναντι αυθαίρετης ιδιοποίησής τους από τρίτους ανταγωνιστές ή μη, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο τελείται η ιδιοποίηση ή και η ανάληψη της επένδυσης. Η ουσιώδης πάντως επένδυση, πρέπει να αφορά την κτήση, τον έλεγχο ή την παρουσίαση της βάσης δεδομένων. Κτήση δεδομένων είναι η συλλογή, η συγκέντρωση των δεδομένων ή άλλου υλικού της βάσης, ενώ ο έλεγχος

αναφέρεται στην επαλήθευση, στη συμπλήρωση, στην ενημέρωση και τη διαρκή διόρθωση της βάσης δεδομένων. Στο ερμηνευτικό αυτό πόρισμα καταλήγει το ΔΕΚ στην απόφασή του της 9^{ης} Οκτωβρίου 2008 μέσω της αποδοχής μιας ιδιαίτερας ευρείας προσέγγισης της έννοιας <<εξαγωγής>> των περιεχομένων μιας βάσης δεδομένων. Η εξαγωγή πρέπει να αφορά το σύνολο ή ουσιώδες από ποσοτική ή ποιοτική άποψη μέρος των περιεχομένων της βάσης δεδομένων ή εφόσον αυτή έχει ως αντικείμενο επουσιώδες μέρος των περιεχομένων να πρόκειται για συστηματική και επανειλημμένη εξαγωγή η οποία συνεπάγεται τη διενέργεια πράξεων που έρχονται σε σύγκρουση με την κανονική εκμετάλλευση μιας βάσης δεδομένων ή θίγουν αδικαιολόγητα τα νόμιμα συμφέροντα του κατασκευαστή της (άρθρο 45Απαρ.4 του ν.2121/1993). Στη συνέχεια προβαίνει στον προσδιορισμό της έννοιας της εξαγωγής με σημείο αναφοράς την έννοια της <<μεταφοράς>> περιεχομένων σε άλλο απόθεμα. Όπως σημειώνει το Δικαστήριο είναι αδιάφορο αν η μεταφορά περιεχομένων τελείται μέσω της αντιγραφής των περιεχομένων με τεχνικά μέσα ή μέσω αντιγραφής με το χέρι. Ο κατασκευαστής μιας βάσης δεδομένων έχει το ειδικό δικαίωμα να απαγορεύει την εξαγωγή ή και την επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων, εφόσον η απόκτηση, ο έλεγχος ή η παρουσίαση του περιεχομένου της βάσης δεδομένων καταδεικνύουν ουσιώδη ποιοτική ή ποσοτική επένδυση(άρθρο 7 παρ.1 της Οδηγίας , 45Απαρ. 1 εδ.α του ν.2121/1993, βλ. Μαρία Κανελλοπούλου-Μπότη, Νομική Προστασία Βάσεων Δεδομένων, Τατιάνα –Ελένη Συνοδινού, Νομική προστασία βάσεων δεδομένων από το δικαίωμα sui generis: εκ νέου επιβεβαίωση του ιδιοκτησιακού χαρακτήρα του δικαιώματος από το ΔΕΚ με την απόφαση της 9^{ης} Οκτωβρίου 2008 ΔιΜΕΕ 2009. 36).

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδικών που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου

Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτόριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, από την υπ' αρ. 3282/2006 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα της ενάγουσας ενώπιον της Ειρηνοδίκου Αθηνών, που συντάχθηκε κατόπιν προηγούμενης νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης των αντιδίκων της, από τις υπ' αρ. 20940/2006, 20941/2006 και 20942/2006 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της πρώτης εναγόμενης ενώπιον της Ειρηνοδίκου Αθηνών, που συντάχθηκαν μετά νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση της αντιδίκου της, από την υπ' αρ. 43/2011 τεχνική έκθεση του ηλεκτρολόγου μηχανικού και μηχανικού η/υ που συντάχθηκε σε εκτέλεση των υπ' αρ. 477/2008 και 34/2009 αποφάσεων του Εφετείου Αθηνών, από την από Οκτώβριος 2011 τεχνική έκθεση του αγρον. τοπογράφου μηχανικού

, που εκτιμώνται ελεύθερα, από τις εξώδικες ομολογίες των εναγομένων, που εκτιμώνται ελευθέρως από το Δικαστήριο και οι οποίες περιέχονται σε δικόγραφα που δεν απευθύνονται στο Δικαστήριο τούτο (ΑΠ 64/1981 ΕΕΝ 48.863) και των οποίων δεν αμφισβητείται το περιεχόμενο και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα προσάγουν και επικαλούνται μεταξύ των οποίων και εκείνα της ποινικής δικογραφίας, αντίγραφα των οποίων κατέχει νόμιμα η ενάγουσα ύστερα από αίτηση που κατέθεσε και έγκριση προς λήψη αυτών του Προέδρου Πρωτοδικών Έδρας, σύμφωνα με το άρθρο 147 του Κ.Π.Δ, τα οποία συνεκτιμώνται ως δικαστικά τεκμήρια, απορριπτομένων ως αβασίμων των σχετικών λόγων των ως άνω εφέσεων ως προς τη μη νομιμότητα της κατοχής αυτών, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα δραστηριοποιείται από το έτος 1989 με τη συλλογή, αξιολόγηση και επεξεργασία πρωτογενών πληροφοριών με σκοπό τη χαρτογράφηση, σχεδίαση, εκτύπωση και έκδοση χαρτών και οδηγών πόλεων για ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια. Οι χάρτες που εκδίδει φέρουν το διακριτικό τίτλο της

<< >>, έχουν καθιερωθεί στην ελληνική αγορά, είναι γεωγραφικοί και οδικοί για τους νομούς της Ελληνικής Επικράτειας και πολεοδομικοί για τις πόλεις και διατίθενται σε έντυπη και από το έτος 2000 και σε ηλεκτρονική μορφή raster. Η δημιουργία των ως άνω χαρτών απαιτεί εργασία σχετική με τη συλλογή χαρτογραφικών πληροφοριών από πολλές διαφορετικές πηγές ασύμβατες μεταξύ τους, τον έλεγχο της ακρίβειάς τους, την επεξεργασία των πληροφοριών συνιστάμενη στην επιλογή και συστηματική διευθέτηση των στοιχείων και στην κατοχύρωσή τους σε χάρτες. Η συγκέντρωση των χαρτογραφικών πληροφοριών για οδούς, ταχυδρομικούς κώδικες, οικοδομικά τετράγωνα, πλατείες, δημόσιες υπηρεσίες, νοσοκομεία για όλες τις πόλεις της Ελλάδος, ταξινομημένες συστηματικά, παρέχοντας πρόσβαση σ' αυτές κατά εύχρηστο τρόπο καθιστά τους ως άνω χάρτες να πληρούν την έννοια των βάσεων δεδομένων κατά την οδηγία 96/9/ΕΟΚ, που ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το ν.2819/2000 και που ως τέτοια νοείται η συλλογή ανεξάρτητων έργων, δεδομένων ή άλλων ανεξάρτητων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή κατ' άλλο τρόπο (άρ. 1 παρ.2 της Οδηγίας και του άρθρου 2 παρ.2^α του ν.2121/1993 που προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ.1 του ν. 2819/2000 και του άρθρου 45 του ν.2121/1993). Η συγκέντρωση των χαρτογραφικών πληροφοριών απαιτεί προσπάθεια ιδιαίτερη κοπιαστική, εργασία εξειδικευμένη, σύνθετη και δαπανηρή, λόγω του πλήθους των ως άνω πληροφοριών από πολλές και διαφορετικές πηγές, της έρευνας που απαιτείται, της συνεχούς ενημέρωσής τους και της ανάγκης της επιλογής και οργάνωσης-διευθέτησης των πιο σημαντικών πληροφοριών, για την οποία εργασία η ενάγουσα διαθέτει εγκαταστάσεις, απασχολεί εξειδικευμένο προσωπικό και ικανό αριθμό εξωτερικών συνεργατών και καταδεικνύει ουσιώδη ποσοτική και ποιοτική επένδυση της ενάγουσας, η οποία, αφού αφορά

την κτήση, τον έλεγχο και την παρουσίαση της βάσης δεδομένων μπορεί να δικαιολογήσει την προστασία του ειδικής φύσης δικαιώματος του άρθρου 45^A του ν.1221/1993, που προστέθηκε με το άρθρο 7παρ.5 του ν. 2819/2000. Η διάταξη του άρθρου 45^A επιδιώκει να προστατεύσει τον κατασκευαστή μιας βάσης δεδομένων από τον σφετερισμό των επενδύσεών του και προς το σκοπό αυτό αναγορεύει κάθε βάση δεδομένων, εφόσον η απόκτηση, ο έλεγχος ή η παρουσίαση του περιεχομένου τους καταδεικνύουν ουσιώδη ποσοτική και ποιοτική επένδυση σε προστατευόμενο δικαίωμα του κατασκευαστή ανεξάρτητα από το αν η εν λόγω βάση δεδομένων ή το περιεχόμενό της είναι ή όχι πρωτότυπη στη δομή ή την οργάνωσή της, αν αποτελεί ή όχι πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού της και ανεξάρτητα από το εάν το περιεχόμενό τους προστατεύεται ή όχι και με τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας (βλ. Γ.Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, έκδοση όγδοη σελ. 397επ., Μαρία Κανελλοπούλου-Μπότη, Νομική Προστασία Βάσεων Δεδομένων σελ. 64-72). Η με τον τρόπο αυτό αποσύνδεση της προστασίας της βάσης δεδομένων από τις προϋποθέσεις που θέτει για την προστασία της το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας είναι καταλυτική, αφού με τη νέα διάταξη προστατεύεται τελικά αυτή και μόνη η επιχειρηματική επένδυση που οδήγησε στην κατασκευή της βάσης και όχι οποιαδήποτε δημιουργία με πρακτική συνέπεια να προστατεύονται όλες εκείνες οι βάσεις δεδομένων για τις οποίες θα μπορούσε να γεννηθεί αμφιβολία αν συνιστούν έργο χαρακτηριζόμενο από <<πρωτοτυπία>> και άρα προστατευόμενο ως πνευματικό δημιούργημα και οπωσδήποτε και όλες οι βάσεις δεδομένων, των οποίων τα στοιχεία του περιεχομένου τους δεν διαθέτουν ως τέτοια καμία πρωτοτυπία. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, συνεπώς, που με την εκκαλουμένη απόφαση δέχθηκε τα ως άνω, ορθά εφάρμοσε το νόμο και εκτίμησε τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν και όσα αντίθετα υποστηρίζονται με τον τέταρτο και

δέκατο λόγο της έφεσης της πρώτης εναγόμενης και πρώτο και δεύτερο λόγο της έφεσης της δεύτερης εναγόμενης πρέπει να απορριφθούν, ως αβάσιμα. Από το έτος 1996 η ενάγουσα άρχισε να συνεργάζεται με την << >> προμηθεύοντας αυτή με έντυπους χάρτες για να χρησιμοποιηθούν προς εκτύπωση στους καταλόγους της, δηλαδή το , που είναι κατάλογος επαγγελματιών, το , που είναι κατάλογος πληροφοριών για οδηγούς αυτοκινήτου και μοτοσυκλέτας για όλη την Ελλάδα, το έντυπο που μετονομάστηκε σε , που είναι αγγλόφωνος επαγγελματικός και τουριστικός οδηγός. Δυνάμει της 2437/25.11.1999 έγγραφης παραγγελίας της εταιρείας η ενάγουσα μετά από δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό προμήθευσε την τελευταία χάρτες που καλύπτουν ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια για να χρησιμοποιηθούν στις εκδόσεις του 1999-2000, οι οποίοι ήταν πολεοδομικοί για τις πόλεις και πρωτεύουσες των νομών και γεωγραφικοί και οδικοί για τις υπόλοιπες περιοχές. Στην ανωτέρω παραγγελία προβλεπόταν η επανέκδοση των χαρτών από την ενάγουσα για τρεις συνεχόμενες φορές. Επίσης, με το άρθρο 8 της ως άνω παραγγελίας συμφωνήθηκε η παραχώρηση στην πρώτη εναγόμενη του δικαιώμα¹ να χρησιμοποιεί τους χάρτες που ανέλαβε η ενάγουσα να την προμηθεύσει μόνο στην έκδοση του και μόνο για το έτος 1999-2000. Το έτος 2000 η ενάγουσα κυκλοφόρησε τους χάρτες των πόλεων και σε ηλεκτρονική μορφή και παραχώρησε στην εταιρεία << >> CD-ROM ~~με~~ χάρτες ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας μαζί με τα αντίστοιχα ευρετήρια δρόμων και τους ταχυδρομικούς κώδικες. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, συνεπώς που με την εκκαλουμένη απόφαση ταύτισε τους ηλεκτρονικούς(raster) με τους ψηφιακούς(vector) χάρτες και δέχθηκε ότι η ενάγουσα παρέδωσε στην πρώτη εναγόμενη ηλεκτρονικούς(raster) και ψηφιακούς(vector) χάρτες

εσφαλμένα εκτίμησε τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν και πρέπει να αντικατασταθεί η ως άνω αιτιολογία της εκκαλουμένης απόφασης με την αιτιολογία της παρούσας απορριπτομένου του σχετικού λόγου έφεσης της δεύτερης εναγόμενης (τρίτος. I, II) καθόσον λόγος έφεσης για εσφαλμένη αιτιολογία της απόφασης δεν επιτρέπεται, αφού το Δικαστήριο μπορεί να αντικαταστήσει αυτές αν το διατακτικό της απόφασης που είναι το ουσιώδες μέρος αυτής και όχι οι αιτιολογίες είναι ορθό (άρθρο 534Κ.ΠολΔ, Σ.Σαμουήλ, Η έφεση έκδοση 2003 παρ.1136, 1168-1169). Με την υπ' αρ. 2022/2002 σύμβαση απόσχισης κλάδου του Συμβολαιογράφου Αθηνών Κ.Κομνηνού πραγματοποιήθηκε η απόσχιση του κλάδου του τηλεφωνικού καταλόγου της << >> και η εισφορά του στην πρώτη εναγόμενη εταιρεία με το διακριτικό τίτλο << >>, η οποία είναι θυγατρική εταιρεία του ομίλου εταιρειών , που υπεισήλθε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της διεύθυνσης τηλεφωνικών καταλόγων του . Τον Φεβρουάριο 2003 διακόπηκε η συνεργασία μεταξύ της ενάγουσας και της πρώτης εναγόμενης, καθόσον η τελευταία με το υπ' αρ. 3/16516/18.12.2002 έγγραφό της απαιτούσε την αφαίρεση από τους χάρτες της ένδειξης που καταδείκνυε την προέλευση του χάρτη από την ενάγουσα, δηλαδή του διακριτικού τίτλου της << >>, όρος που δεν έγινε αποδεκτός από την ενάγουσα, που ήθελε να προστατευθεί από τις αντιγραφές. Ήδη από την από 9/9/1999 προσφορά της η ενάγουσα κατέγραφε ότι η υπογραφή του χάρτου είναι αποδοχή της ευθύνης της. Ο ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης ότι η ενάγουσα δεν επιθυμούσε απλώς να δηλώσει την προέλευση των χαρτών από την επιχείρησή της αλλά ενσωμάτωσε μέσα στους χάρτες που τους προμήθευε ολόκληρη τη διαφημιστική της καμπάνια με τα πλήρη στοιχεία της επιχείρησής της, την ακριβή διεύθυνση και τα τηλέφωνα της εντός πλαισίου, το οποίο ήταν τεραστίων διαστάσεων σε σχέση με τους χάρτες και το οποίο

απέκρυπτε χαρτογραφικές πληροφορίες των χαρτών, χωρίς να καταβάλει το αντίστοιχο τίμημα της διαφήμισης, δεν αποδείχθηκε ουσιαστικά βάσιμος, όπως προκύπτει και από τους προσαγόμενους χάρτες. Η ενάγουσα από την πρώτη κιόλας έκδοση χαρτών στον   της Αθήνας 1997 ζήτησε να μπουν τα πλήρη στοιχεία της πάνω στους χάρτες, όπως και μπήκαν, χωρίς ποτέ αυτά να κρύβουν πληροφορίες του χάρτη. Το ότι η πρώτη εναγόμενη απαίτησε από την ενάγουσα να αφαιρέσει την ένδειξη του διακριτικού της τίτλου προκύπτει και από το υπ' αρ. 3/16516/18.12.2002 έγγραφο της πρώτης εναγόμενης στο οποίο αναγράφεται << δεν πρέπει να αναφέρεται η φίρμα σας στους χάρτες, να προβείτε στην άμεση αφαίρεση της ένδειξης <<   >> και δεν υπάρχει καμία αναφορά για τους ως άνω ισχυρισμούς της πρώτης εναγόμενης περί διαφημιστικής καμπάνιας της ενάγουσας. Άλλωστε και στην από 9/17.2.2003 σύμβαση που υπέγραψε μετά η πρώτη εναγόμενη με την δεύτερη εναγόμενη αναφέρεται ότι << Ο Ανάδοχος δεν έχει το δικαίωμα αναγραφής της επωνυμίας του ή του λογοτύπου του επί των χαρτών>>(άρθρο 1.2στ). Και πράγματι οι χάρτες της δεύτερης εναγόμενης που τυπώθηκαν από την   ήταν όλοι ανώνυμοι. Εξάλλου, ο ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης ότι στο σχέδιο σύμβασης που πρότεινε στην ενάγουσα περιέλαβε οικειοθελώς τον εξής όρο: <<Z).Στο κάτω σημείο του χάρτη θα αναγράφεται το copyright του Αναδόχου και σε σημείο που δεν θα επικαλύπτει πληροφορίες του χάρτη. Σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό στο κάτω μέρος θα αναγράφεται στις δύο κάθετες ακμές του χάρτη κατά τη φορά της ανάγνωσης>> αφορά στη δεύτερη περίοδο συνεργασίας τους, μετά τις 23.9.2003, όπου η   , μετά τα κατωτέρω αναφερόμενα, αναγκάστηκε εκ των πραγμάτων να ζητήσει την αντιγραφή του copyright ώστε να δεσμευτεί ο χαρτογράφος και να αναλάβει εκείνος την ευθύνη τυχόν λαθών. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο συνεπώς, που με την εκκαλουμένη απόφαση,

παρά την ελλιπή αιτιολογία, που συμπληρώνεται με την παρούσα απόφαση, δέχθηκε τα ως άνω, ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν και όσα αντίθετα υποστηρίζονται με τον πέμπτο λόγο της έφεσης της πρώτης εναγόμενης πρέπει να απορριφθούν, ως αβάσιμα. Ακολούθως καταρτίστηκε μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης εναγόμενης η υπ' αρ.9/17.2.2003 σύμβαση με την οποία η τελευταία ανέλαβε την υποχρέωση να προμηθεύσει την πρώτη με ψηφιακούς (vector) και ηλεκτρονικούς (raster) χάρτες ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας. Συγχρόνως εκχώρησε σε αυτή <<το δικαίωμα χρήσης ή δημοσίευσης ή εκτύπωσης των χαρτών αυτών και των σημείων ενδιαφέροντος σε όλα τα έντυπα ή ηλεκτρονικά ή ψηφιακά ή τηλεφωνικά προϊόντα και υπηρεσίες της [ ] ή σε προϊόντα και υπηρεσίες κοινοπραξιών που συμμετέχει η [ ] ή θυγατρικών εταιρειών της [ ], είτε σε διαγωνισμούς για την ανάληψη έργων από την [ ] για λογαριασμό τρίτων, προκειμένου να παράγει έντυπα ή ηλεκτρονικά ή ψηφιακά προϊόντα ή υπηρεσίες, καθώς επίσης και το δικαίωμα χρήσης όλων αυτών από τρίτους που η [ ] έχει συμβληθεί με συμβόλαιο outsourcing για παροχή δικών της προϊόντων-υπηρεσιών>>(άρθρο 1.2.α). Με βάση τον ειδικότερο όρο(άρθρο 1.2στ) της εν λόγω σύμβασης η δεύτερη εναγόμενη <<δεν είχε το δικαίωμα αναγραφής της επωνυμίας της ή του λογοτύπου της επί των χαρτών των οποίων θα εκχωρηθεί η άδεια χρήσης, παρά μόνο κατόπιν έγγραφης συνεργασίας των δύο πλευρών συμβαλλομένων>>. Σε εκτέλεση της σύμβασης αυτής η δεύτερη εναγόμενη παρέδωσε στην πρώτη εναγόμενη χάρτες όλης της ελληνικής επικράτειας που χρησιμοποιήθηκαν από την τελευταία στην έκδοση του [ ] Μάρτιος 2003 και στο έντυπο [ ], πλην όμως οι χάρτες αυτοί είχαν σωρεία λαθών, όπως πλήθος παραλείψεων, ανακρίβειες, ελλιπή και παλαιά στοιχεία. Ειδικότερα, ο [ ] αναγραφόταν ως μέρος της

Φύλλο της υπ' αρ. απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

Π.Γ.Δ.Μ. Στις 23.9.2003 το Νομαρχιακό Συμβούλιο Πέλλας εξέδωσε σχετικό ψήφισμα και οι υπεύθυνοι της πρώτης εναγόμενης διώχτηκαν ποινικά κατόπιν μηνυτήριας αναφοράς του Νομαρχιακού Συμβουλίου Πέλλας. Στη δίκη αυτή κλήθηκε να καταθέσει ως μάρτυρας ο Ιωάννης Κοτρώνης, που εργάζεται στην ενάγουσα. Επίσης, στο Ν. Καβάλας υπήρχε η λέξη ΤΟΥΡΚΙΑ, η Θράκη και τα νησιά Ικαρία και Σάμος παρουσιάζονταν ως τμήματα της Τουρκίας, η σιδηροδρομική γραμμή του ΟΣΕ εμφανιζόταν ότι εισέρχεται στην Τουρκία, δεν απεικονίζονταν τα νησιά Θάσος, Χάλκη, δεν εμφανίζονταν ποτάμια (Αξιός, Λουδίας), στη θέση του Ν. Ηρακλείου είχε τοποθετηθεί ο Ν. Ρεθύμνης κ.λ.π.. Προς αντιμετώπιση του θέματος που έθετε σε κίνδυνο την αξιοπιστία και τη φήμη της πρώτης εναγόμενης η τελευταία με τα υπ' αρ. 3/60227/27.5.2003 και 3/60606/26.5.2003 έγγραφά της προς τη δεύτερη εναγόμενη επεσήμανε τα λάθη και τις ελλείψεις των χαρτών στον εντοπισμό των οποίων προέβαινε κατόπιν αντιπαραβολής που έκαναν οι υπάλληλοί της με χάρτες της ενάγουσας, που κατά τα προαναφερόμενα της είχαν παραχωρηθεί και καλούσε τη δεύτερη εναγόμενη να προβεί σε άμεση διόρθωση των λαθών και συμπλήρωση των ελλείψεων με βάση τα δείγματα χαρτών της ενάγουσας τα οποία της παρέδωσε με τα υπ' αρ. 3/60463/22.4.2003 και 3/61178/15.9.2003 έγγραφα της. Παρότι στα υπ' αρ. 3/60227/27.5.2003 και 3/60606/26.5.2003 έγγραφα της πρώτης εναγόμενης αναφέρεται ότι παραδόθηκαν από την πρώτη των εναγομένων στη δεύτερη δείγματα των χαρτών της ενάγουσας για την περιοχή της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας και παρότι στις 22.5.2003 η πρώτη εναγόμενη συνέταξε πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής της πρώτης φάσης του έργου προμήθειας ψηφιακών και ηλεκτρονικών χαρτών Αθήνας και Θεσ/κης στο οποίο αναφέρονται τα προβλήματα και οι ελλείψεις καθώς και τα προβλήματα στην λειτουργία του και προτείνει <<οι μέχρι σήμερα

παραλειφθέντες ηλεκτρονικοί χάρτες να μην χρησιμοποιηθούν σε επόμενη έκδοση, εάν δεν διορθωθούν και εμπλουτιστούν>>, με βάση το γεγονός ότι όπως προέκυψε τα λάθη και οι παραλείψεις εντοπίζονται σε όλους σχεδόν τους χάρτες της Ελληνικής Επικράτειας, και δη της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας, Κρήτης, Πελοποννήσου, Θεσσαλίας, Βορειανατολικού Αιγαίου, Στερεάς και Κυκλάδων, συνάγεται ότι παραδόθηκαν στην εναγόμενη όχι απλώς δείγματα των χαρτών της ενάγουσας αλλά ολόκληρη η σειρά αυτών, η οποία προέρχεται είτε από τους έντυπους χάρτες που είχαν παραδοθεί στην

βάσει της 2437/1999 παραγγελίας είτε ήταν εκτυπωμένοι από την ηλεκτρονική βάση χαρτών που είχαν παραδοθεί στην ανωτέρω εταιρεία το 2000. Η με αριθμό 3/61178/15.9.2003 επιστολή, που έχει σταλεί μετά τη δημιουργία του άνω θέματος δεν αποτελεί παραγγελία χαρτών, όπως για πρώτη φορά ισχυρίζεται η πρώτη εναγόμενη με τις προτάσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, αλλά επιστολή με θέμα: Τηλεφωνικοί κατάλογοι(Χάρτες Καταλόγων Πελοποννήσου, Θεσσαλίας-Βορειανατολικού Αιγαίου-Greek Yellow Pagew-Στερεάς-Κυκλάδων στην οποία αναφέρεται «στα πλαίσια της συνεργασίας μας (μεταξύ πρώτης και δεύτερης εναγόμενης) και ενόψει της έκδοσης των Χρυσών Οδηγών Πελοποννήσου- Θεσσαλίας- Βορειανατολικού Αιγαίου-Στερεάς-Κυκλάδων και του Greek Yellow Pages, σας επισυνάπτουμε δείγματα χαρτών προηγούμενης έκδοσης. Στα δείγματα θα βρείτε τις περιοχές που καλύπτει ο κάθε ένας από τους καταλόγους». Ας σημειωθεί ότι η πρώτη εναγόμενη στην από 24.2.2004 αγωγή της κατά της δεύτερης εναγόμενης μεταξύ άλλων αναφέρει «με την υπ' αρ. 3/60140/14.2.2003 παραγγελία, η εταιρεία μας ζήτησε από την πρώτη εναγόμενη να την προμηθεύσει με τους χάρτες του ξενόγλωσσου έντυπου καταλόγου

RAGES – πρώην

- για τους οποίους σημειωτέον

παραδώσαμε στην πρώτη εναγόμενη δείγματα των χαρτών των

προηγούμενων εκδόσεων του συγκεκριμένου εντύπου της εταιρείας μας. Επίσης με την άνω παραγγελία μας προσδιορίσαμε στην εναγόμενη τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και σημεία ενδιαφέροντος, που θα έπρεπε να έχουν οι χάρτες στην αγγλική γλώσσα, σύμφωνα με το συνημμένο δείγμα χαρτών καταλόγου, καθώς και με τις τεχνικές προδιαγραφές που είχαν συμβατικά συμφωνηθεί. Οι χάρτες τους οποίους παρέδιδε εκπρόθεσμα η εναγόμενη είχαν σωρεία τραγικών λαθών, ανακρίβειες, ανακολουθίες και ελλείψεις συμφωνημένων, γεγονός που υποχρέωσε την εταιρεία μας να αποστείλει σωρεία επιστολών διαμαρτυρίας σχετικά με τα σοβαρά λάθη που είχαν οι παραδοθέντες χάρτες Κρήτης, Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας, Αττικής κλπ». Και η δεύτερη εναγόμενη στην από 20.12.2003 αγωγή της, μεταξύ άλλων, αναφέρει «η απέστειλε γραπτώς την παραγγελία των χαρτών. Αντί συγκεκριμένων χαρακτηριστικών και τεχνικών προδιαγραφών απέστειλε δείγμα χάρτου που απέκοπτε από παλαιό οδηγό, προηγούμενης εκτύπωσης». Επίσης, στην από 5.9.2003 εξώδικη δήλωσή της προς την πρώτη εναγόμενη αναφέρει «με την από 27.5.2003 επιστολή μας ζητήσατε συμπληρωματικά στοιχεία στα χαρτογραφικά δεδομένα του Ν. Πέλλας. Τα χαρτογραφικά δεδομένα του Ν. Πέλλας συμπληρώθηκαν σύμφωνα με τις υποδείξεις σας και σας παραδόθηκαν σε ηλεκτρονική μορφή». Ο ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης ότι έστειλε δείγματα των προηγούμενων καταλόγων στην δεύτερη εναγόμενη, προκειμένου να γίνει κατανοητός ο τρόπος ανάπτυξης της ύλης και των περιεχομένων, χωρίς να υπάρχει πρόθεση αντιγραφής πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Και τούτο διότι αν η ενάγουσα ήθελε να γίνει κατανοητός ο τρόπος με τον οποίο έπρεπε να εμφανίζονται οι πληροφορίες επί των χαρτών θα παρέδιδε στη δεύτερη εναγόμενη ένα δείγμα χάρτη οποιασδήποτε περιοχής. Περί του γεγονότος της παραχώρησης των χαρτών της ενάγουσας από την πρώτη εναγόμενη στη

δεύτερη κατέθεσε ο μάρτυρας της ενάγουσας αλλά και οι μάρτυρες των εναγομένων, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα ο μάρτυρας της ενάγουσας κατέθεσε: «το μάθαμε από υπαλλήλους της [ ] στους οποίους πήγα εγώ. Τον [ ] τι γίνεται τι κάνετε εκεί πέρα; [ ] με κάποιο τρόπο πρέπει να ελέγξω τους χάρτες. Με υποχρέωσαν να τους παραλάβω, τι θες να κάνω; Τους ελέγχω με σένα και προσπαθώ να τους βελτιώσω μήπως επιτέλους βγει κάποια στιγμή ο κατάλογος». Ο μάρτυς της πρώτης εναγόμενης [ ] στην ερώτηση «οι συμπληρώσεις οι διορθώσεις που έπρεπε να γίνουν με αντιπαραβολή, με ποιους χάρτες έγιναν;» κατέθεσε «η αντιπαραβολή έγινε με τους ήδη υπάρχοντες χάρτες της ενάγουσα» και ο μάρτυς της δεύτερης εναγόμενης [ ] κατέθεσε: «Η [ ] μας έδινε χάρτες της ενάγουσας, μας έλεγε χρησιμοποιήστε πληροφορίες από κει για να δείτε αν είναι σωστές». Η πρώτη εναγόμενη εξαιτίας των προβλημάτων που ανέκυψαν συνεπεία της συνεργασίας με τη δεύτερη εναγόμενη με την υπ' αρ. 6/42874/23.9.2003 επιστολή της Διεύθυνσης Προμηθειών και Διαχείρισης Υλικών ζήτησε από την ενάγουσα οικονομική εισφορά για δεύτερη συνεργασία. Στην εν λόγω επιστολή η εναγόμενη ζήτησε να της παραχωρήσει η ενάγουσα άδεια εκμετάλλευσης των χαρτών της σε όλα τα έντυπα προϊόντα και υπηρεσίες της πρώτης εναγόμενης ή σε προϊόντα ή υπηρεσιών κοινοπραξιών που συμμετείχε η πρώτη εναγόμενη, όρο τον οποίο δεν αποδέχθηκε η ενάγουσα και για τον λόγο αυτό διακόπηκε και πάλι η συνεργασία τους. Όμως παρότι τον ως άνω όρο δεν αποδέχθηκε η ενάγουσα η πρώτη εναγόμενη προσκόμισε αντίγραφο επιστολής φέρουσα την υπογραφή του [ ] ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, στην οποία υπάρχει όρος με τον οποίο η ενάγουσα θα εκχωρεί τα δικαιώματα χρήσης ή δημοσίευσης ή εκτύπωσης των χαρτών αυτών σε όλα τα έντυπα προϊόντα και υπηρεσίες της πρώτης

εναγόμενης ή σε προϊόντα και υπηρεσίες κοινοπραξιών που συμμετέχει η πρώτη εναγόμενη είτε σε διαγωνισμούς για ανάληψη έργων από την πρώτη εναγόμενη για λογαριασμό τρίτων καθώς και το δικαίωμα χρήσης όλων αυτών από τρίτους που η πρώτη εναγόμενη έχει συμβληθεί με συμβόλαιο outsourcing για παροχή δικών της προϊόντων-υπηρεσιών. Σε βάρος της πρώτης εναγόμενης η ενάγουσα υπέβαλε την από 10.1.2006 μηνυτήρια αναφορά επί της οποίας εκδόθηκε το υπ' αρ. 3255/2011 Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών με το οποίο ~~παρά~~ την ποινική δίωξη λόγω παραγραφής ~~και για άλλους επαρκών ενδείξεων ενόψει των καταγγελλόμενων~~. Ας σημειωθεί ότι στο ως άνω βούλευμα γίνεται λόγος για χρήση νοθευμένου εγγράφου που οφείλεται σε παραδρομή και λάθος κατά την αναπαραγωγή του ενόψει της πληθώρας των αποδεικτικών εγγράφων. Επί του ισχυρισμού των εναγομένων ότι δεν προέβησαν σε οιαδήποτε εξαγωγή ή και επαναχρησιμοποίηση της βάσης δεδομένων της ενάγουσας ισχυριζόμενες περαιτέρω ότι οι χάρτες με τους οποίους η ενάγουσα προμήθευσε την πρώτη εναγόμενη σε CD-ROM ήταν σε ηλεκτρονική μορφή(raster) και όχι σε ψηφιακή(vector) και, ως εκ τούτου, κατά τους ισχυρισμούς τους, δεν είχαν την κατάλληλη μορφή για να αντιγραφούν και να επαναχρησιμοποιηθούν και επί του ισχυρισμού της ενάγουσας ότι και μη ψηφιακές βάσεις όπως ακόμη και η έντυπη γεωγραφική βάση δεδομένων που η ενάγουσα παραχώρησε στην πρώτη εναγόμενη με τα σύγχρονα μέσα τεχνολογίας και πληροφορικής μπορούσαν να μετατραπούν σε ψηφιακές βάσεις και να αντιγραφούν από τις εναγόμενες γιατί οι ηλεκτρονικοί χάρτες παράγονται με την ηλεκτρονική μορφοποίηση-απεικόνιση των ψηφιακών δεδομένων και επομένως ότι οι ψηφιακοί χάρτες αποτελούν διεργασία για τη δημιουργία των ηλεκτρονικών και ότι σε κάθε περίπτωση ήταν δυνατή η αντιγραφή της βάσης δεδομένων της συνολικά ή κατά τα ουσιώδη στοιχεία και η επαναχρησιμοποίησή της σε ψηφιακή μορφή που

αποφαίνεται να μην γίνει καλυψία κατά των π. Κουβά και Τ. Τσίγκα για την χρήση πράξης της αδειώσεως μεσά της κίνησης του διαδικτύου με αποστέλλεται να υπεβαίνε το ποσό των 73.000 ευρώ υποβολή έχει προσεδοθεί την 01.10.2011 και Αθήνα και να παύσει οριστικά
 ΓΩ
 μα την αξιοποίη πράξης της ηλασολοφελία μεσά κινήσε από και να να φέρει να ότι τελέσει από 23.9.2011 έως 11.10.2011

πραγματοποιήθηκε με τον ως άνω τρόπο με την υπ' αρ. 477/2008 απόφαση του Εφετείου Αθηνών διατάχθηκε πραγματογνωμοσύνη για τα εξής θέματα: α) εάν οι έντυποι και οι ηλεκτρονικοί χάρτες(raster) που η ενάγουσα παρέδωσε στην πρώτη εναγόμενη από το έτος 1999 και εντεύθεν, περιέχουν πληροφορίες και στοιχεία (π.χ γεωγραφικά μήκη και πλάτη) και αρίθμηση από δεξιά προς τα αριστερά των διανυσμάτων των οδών, αναφέρονται σε Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς ή σε παγκόσμιο και είναι συμβατοί με συστήματα GPS ή άλλο σχετικό από τα οποία είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν ως ψηφιακοί-διανυσματικοί (vector) χάρτες β) αν οι χάρτες αυτοί μπορούν με αυτοματοποιημένο τρόπο να μετατραπούν σε ψηφιακούς(vector)χάρτες, γ) αν οι έντυποι ή οι ηλεκτρονικοί(raster) χάρτες της ενάγουσας που παραδόθηκαν σε οπτικούς δίσκους(cd-rom) μπορούν να αξιοποιηθούν στην υπηρεσία του «χρυσού αριθμού» και αν απαιτείται γεωκωδικοποίηση των πληροφοριών και στοιχείων των πελατών της πρώτης εναγόμενης και γενικά, αν ήταν δυνατόν με τα σύγχρονα μέσα τεχνολογίας να μετατραπούν σε ψηφιακούς, δ) αν οι ηλεκτρονικοί χάρτες παράγονται με την ηλεκτρονική μορφοποίηση-απεικόνιση ψηφιακών δεδομένων, ώστε οι ψηφιακοί χάρτες να αποτελούν προηγούμενο για τη δημιουργία ηλεκτρονικών χαρτών, ε) αν, τελικά, ήταν δυνατή η αντιγραφή της βάσης δεδομένων της ενάγουσας με τις παραπάνω μορφές που δόθηκε στην πρώτη εναγόμενη και η επαναχρησιμοποίησή της σε ψηφιακή ή μη μορφή και αν προκύπτει ως τεχνικά δυνατό από την έρευνα των χαρτών της δεύτερης εναγόμενης που χρησιμοποιήθηκαν από την πρώτη εναγόμενη χρησιμοποίηση-αντιγραφή της βάσης δεδομένων της ενάγουσας κατά την εκτύπωση του του έτους 2003-2004 και επίσης κατά τη λειτουργία του « ». Σύμφωνα με την υπ' αρ. 43/2011 πραγματογνωμοσύνη ο χάρτης raster ή ηλεκτρονικός χάρτης αποτελεί απλά την ψηφιακή αναπαράσταση ενός έντυπου χάρτη σε raster

μορφή (δηλαδή με την εικόνα να διαιρείται σε εικονοστοιχεία), ο χάρτης vector περιέχει την χωρική πληροφορία σε μορφή vector, δηλαδή με σημεία που ορίζουν γεωμετρικά σχήματα και ψηφιακός χάρτης είναι φυσικά ένας vector χάρτης ως προς τον τρόπο απεικόνισης της χωρικής πληροφορίας αλλά επιπλέον περιλαμβάνει σε μορφή βάσης δεδομένων τόσο τη χωρική πληροφορία αυτή καθ' εαυτή όσο επιπλέον πληροφορίες που αφορούν τις οντότητες που περιγράφουν από τις χωρικές πληροφορίες. Στα ερωτήματα του Δικαστηρίου δίνονται οι εξής απαντήσεις: α) Οι εν λόγω χάρτες δεν περιέχουν καμία πληροφορία συντεταγμένων ή του γεωδαιτικού συστήματος αναφοράς με βάση το οποίο έχουν κατασκευαστεί και είναι raster χάρτες. Άρα δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ούτε χάρτες vector ούτε φυσικά ψηφιακοί χάρτες. Τα ίδια ισχύουν και για τους έντυπους χάρτες. Πληροφορία αρίθμησης των οδών παρέχεται στα ψηφιακά αρχεία excel της ενάγουσας που παραδόθηκαν στην πρώτη εναγόμενη όχι από δεξιά και αριστερά σε ένα μέρος εγγραφών. Αυτά τα αρχεία είναι η <<βάση δεδομένων>> κάθε φύλλο ενός αρχείου excel είναι πληροφοριακά ταυτόσημο με έναν πίνακα βάσης δεδομένων. Β) Οι χάρτες αυτοί δεν μπορούν να μετατραπούν σε διανυσματικούς χάρτες ή και σε ψηφιακούς χάρτες με πλήρως αυτοματοποιημένο τρόπο. Οι χάρτες αυτοί μπορούν να μετατραπούν σε διανυσματικούς χάρτες ή και σε ψηφιακούς χάρτες. Η διαδικασία αυτή είναι μόνο κατά ένα μέρος αυτοματοποιημένη και απαιτεί ανθρώπινη συμμετοχή, είναι μία ημιαυτόματη διαδικασία η οποία ήταν εφικτή με τα μέσα της εποχής (έτος 2003) αλλά απαιτεί σημαντική εργασία από πλευράς ανθρώπου, η οποία συνίσταται στον υπολογισμό των συντεταγμένων που αποτελεί σύνθετη υπολογιστική εργασία αλλά δεν χρειάζεται συχνή επανάληψη και στη διόρθωση των σφαλμάτων που προκύπτουν από τις αυτόματες διαδικασίες. γ) Οι χάρτες αυτοί δεν μπορούν να αξιοποιηθούν ως έχουν από την υπηρεσία του

, αλλά για να γίνει αυτό πρέπει να μετατραπούν σε ψηφιακούς χάρτες. Η διαδικασία για τη μετατροπή τους περιγράφεται στην ενότητα 5.7. Ανακεφαλαιώνοντας αναφέρουμε ότι είναι μία διαδικασία που απαιτεί την συμμετοχή χρηστών ειδικών προγραμμάτων Η/Υ και μηχανικών με εμπειρία στα ΓΣΠ και ότι ο ψηφιακός χάρτης που μπορεί να προκύψει θα έχει μειωμένη ακρίβεια όπως αναλύεται στη σχετική ενότητα. Η γεωκωδικοποίηση των πελατών της πρώτης εναγόμενης απαιτείται ούτως ή άλλως. Η εργασία αυτή είναι ουσιαστικά η εισαγωγή στην βάση χωρικών δεδομένων που θα χρησιμοποιήσει η εφαρμογή των θέσεων των πελατών του χρυσού οδηγού και άλλων συναφών πληροφοριών. Αυτό είναι μία εργασία που γίνεται μετά την προμήθεια του ψηφιακού χάρτη και αφορά τον χρήστη του λογισμικού (την πρώτη εναγόμενη). Δ) Οι χάρτες raster μπορούν φυσικά να παραχθούν από ψηφιακούς χάρτες. Αυτή είναι η διαδικασία που ακολουθείται όταν οι ψηφιακοί χάρτες είναι διαθέσιμοι και πρέπει να παραχθούν από αυτούς raster χάρτες για εκτύπωση. Αυτή μάλιστα είναι η συνήθης διαδικασία τα τελευταία χρόνια οπότε και οι ψηφιακοί χάρτες είναι ευρύτατα διαθέσιμοι. Από την άλλη μεριά δεν είναι απαραίτητο να κατέχει κάποιος ψηφιακούς χάρτες για να παράγει raster. Μπορεί για παράδειγμα, εάν διαθέτει έντυπους χάρτες σε διαφάνειες να παράγει χάρτες raster σαρώνοντας τις διαφάνειες(οι οποίοι μπορεί να είχαν κατασκευαστεί πριν τη χρήση Η/Υ στη χαρτογραφία). Άρα δεν μπορούμε να πούμε ότι οι ψηφιακοί χάρτες αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για τη δημιουργία ηλεκτρονικών χαρτών. ε) Η αντιγραφή της βάσης δεδομένων είναι εφικτή όπως επεξηγείται στην ενότητα 5.8(=Τα στοιχεία αυτά καθ' εαυτά είναι προφανές, ότι μπορούν να αντιγραφούν πολύ εύκολα με απλή αντιγραφή των αρχείων, καθότι πρόκειται για απλά αρχεία Η/Υ τα οποία δεν διαθέτουν κάποιο μηχανισμό προστασίας από αντιγραφή. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για συμπλήρωση ή διόρθωση

|| Φύλλο της υπ' αρ. απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

οποιοδήποτε ψηφιακού χάρτη με τη διαδικασία που περιγράφηκε στην ενότητα 5.7.5(=Εάν το μόνο στοιχείο που διαθέτει κανείς είναι στοιχεία του τύπου της ΟΜΑΔΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ 1(ενάγουσας) θα πρέπει να μετατρέψει τη μη χωρική πληροφορία σε κείμενο με μεθόδους ΟΑΧ (OCR)}. Η χρησιμοποίησή της στους χάρτες της δεύτερης εναγόμενης(πχ για την κάλυψη τυχόν ελλείψεων ή τη διόρθωση σφαλμάτων στην ονοματολογία των δρόμων) ήταν τεχνικά δυνατή με τον τρόπο που περιγράφεται στην ενότητα 5.7.5 κατά το έτος 2003 και εντεύθεν. Ο νομίμως διορισθείς τεχνικός σύμβουλος της πρώτης εναγόμενης,

, στην από Οκτώβριος του 2011 τεχνική του έκθεση, όσο αφορά την υπ'αρ.43/2011 τεχνική έκθεση του , αναφέρει ότι << η εκτίμηση του γράφοντος είναι ότι πρόκειται για ένα κείμενο με θεωρητική προσέγγιση των ερωτημάτων(περιέχοντας ορισμένα σφάλματα) Είναι όμως αποστασιοποιημένο από τον ουσιαστικό στόχο των ερωτημάτων, ο οποίος είναι η βοήθεια του δικαστού επί της αντιδικίας. Εις τα ερωτήματα απαντά αρχικά ορθά (πλην του τελευταίου), αλλά η συνέχεια της διατύπωσης αφήνει περιθώρια παρερμηνειών και πάντως αμβλύνει την αρχική εντύπωση της απάντησης, ενώ δεν τονίζονται έντονα οι αντικειμενικές δυσκολίες και η αδυναμία της ενδεχόμενης μετατροπής των χαρτών σε μορφή κατάλληλη δια χρήση τους από τον Χ.Ο και . Ως προς το τελευταίο ερώτημα κατ' αυτόν το αρχείο προγράμματος Microsoft Excel δεν αποτελεί από μόνο του βάση δεδομένων ενός GIS, αλλά είναι δυνατόν να ενταχθεί σε μία βάση δεδομένων ενός GIS, εφόσον προηγουμένως επεξεργαστεί από άτομο με σχετικές γνώσεις προκειμένου να μετατραπεί σε ένα πίνακα(με πληροφοριακά δεδομένα)και εφόσον δημιουργηθούν σχέσεις με άλλους πίνακες πληροφοριακών και χωρικών δεδομένων>>. Η τεχνική έκθεση του καθηγητή του τμήματος Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ,

που διορίστηκε με την 190/2010 έκθεση ορισμού τεχνικού συμβούλου, την οποία προσκομίζει η ενάγουσα καταλήγει στα παρακάτω συμπεράσματα ότι: «Όλοι οι σύγχρονοι χάρτες που κατασκευάζονται είναι ψηφιακοί είτε σε μορφή ψηφιδωτού(raster) είτε σε μορφή διανύσματος (vector), αναλόγως με τις ανάγκες και τη χρήση του κάθε χάρτη. Βεβαίως και οι χάρτες που παρέδωσε η ενάγουσα σε cd-rom από το 1999 και εντεύθεν ήταν ψηφιακοί χάρτες σε μορφή ψηφιδωτού(raster). Στους χάρτες αυτούς μπορεί να μην εμφανίζεται-δεν είναι σχεδιασμένος- ο γεωγραφικός κάρναβος, αλλά εφόσον κάποιος οποιοσδήποτε τρίτος θεωρεί απαραίτητη την εμφάνιση του, ήταν ανέκαθεν τεχνικά δυνατό και χωρίς απαραίτητα να απευθυνθεί στον κατασκευαστή του χάρτη, να σχεδιάσει τον κάρναβο των γεωγραφικών μηκών και πλατών, όπως και να υπολογίσει τις γεωγραφικές συντεταγμένες(φ,λ) οποιουδήποτε σημείου του χάρτη. Με τα σημερινά τεχνικά δεδομένα αλλά και με τα τεχνικά μέσα που υπήρχαν ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 καθώς και με την απαραίτητη επιστημονική γνώση(Αγρονόμος και Τοπογράφος Μηχανικός με γνώσεις Αυτοματοποιημένης Χαρτογραφίας και Συστημάτων Γεωγραφικών Πληροφοριών(GIS), αυτό είναι μια σχετικά εύκολη και τυπική διαδικασία. Επίσης ένας ψηφιακός χάρτης μπορεί να γεωαναφερθεί σ' ένα οποιοδήποτε Σύστημα Αναφοράς και βεβαίως και στο ΕΓΣΑ87. Για το σκοπό αυτό απαιτούνται εξειδικευμένες γνώσεις του Αγρονόμου και Τοπογράφου Μηχανικού σε θέματα Αυτοποιημένης Χαρτογραφίας και Συστημάτων Γεωγραφικών Πληροφοριών(GIS) και το κατάλληλο χαρτογραφικό λογισμικό ή και GIS. Βέβαια όπως γίνεται αντιληπτό, αυτό δε θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν δεν υπήρχε καθόλου ο αρχικός ψηφιακός χάρτης, ο οποίος για να κατασκευαστεί απαιτεί πολλαπλάσιο κόστος απ' ότι η διαχείρισή του, όπως η χάραξη του κάρναβου και η μετατροπή σε ΕΓΣΑ87. Όσον αφορά στην αρίθμηση από δεξιά και αριστερά των διανυσμάτων των οδών η

οποία δεν υπάρχει πάνω στους χάρτες που παρέδωσε η ενάγουσα, αντισταθμίζεται σε αρκετά μεγάλο βαθμό με πληροφορίες σχετικά με την ονομασία των οδών και πλατειών, τη θέση των δημόσιων κτιρίων, των Υπηρεσιών». Και καταλήγει ότι «οι χάρτες της ενάγουσας ήταν ψηφιακοί άμεσα εκμεταλλεύσιμοι αφενός μεν στο γραφικό τους κομμάτι και αφετέρου στην περιγραφική βάση δεδομένων που συνόδευε μέρος αυτών. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνθηκε τα μέγιστα η εναγόμενη για να συνεχίσει το έργο της. Με άλλα λόγια καρπώθηκε το μέγιστο της προστιθέμενης αξίας των χαρτών, που δεν είναι άλλο από τις πληροφορίες που εμφανίζονται σ' αυτούς και τη βάση δεδομένων που συνόδευε κάποιους από τους χάρτες», σε αντίθεση με την γνωμάτευση του   , αγρονόμου τοπογράφου μηχανικού, καθηγητή του Πανεπιστημίου Πειραιά, ο οποίος αναφέρει ότι «είναι αδύνατη η χρήση των χαρτών raster για τη δημιουργία ψηφιακής βάσης χαρτογραφικών δεδομένων, η οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την τοποθέτηση του οποιουδήποτε σημείου με βάση την οδό και τον αριθμό στις πραγματικές συντεταγμένες του στο χώρο». Από την ως άνω πραγματογνωμοσύνη και τις τεχνικές εκθέσεις και τη γνωμάτευση, που εκτιμώνται ελεύθερα, προκύπτει ότι ήταν εφικτή με τα τεχνητά μέσα της εποχής η χρησιμοποίηση της βάσης δεδομένων της ενάγουσας και είναι νομικά αδιάφορο το γεγονός ότι η χρήση αυτή απαιτούσε κάποια τεχνητή επεξεργασία που δεν είχε πρωτοτυπία. Η δεύτερη εναγόμενη χρησιμοποίησε τους χάρτες της ενάγουσας και βάσει αυτών προέβη σε έκδοση νέων χαρτών που προμήθευσε την πρώτη εναγόμενη και χρησιμοποιήθηκαν προς εκτύπωση στις εκδόσεις του   .

. Η χρησιμοποίηση των χαρτών της ενάγουσας από τη δεύτερη εναγόμενη αφορούσε τόσο στην αντιγραφή των γεωγραφικών πληροφοριών, όσο και στην αντιγραφή της επιλογής και της διευθέτησης των πληροφοριών και στην τελική παρουσίασή τους στους χάρτες. Τούτο

προκύπτει και από την κατάθεση του μάρτυρα της δεύτερης εναγόμενης που κατέθεσε: «μας έλεγε χρησιμοποιήστε πληροφορίες από κεί να δείτε αν είναι σωστές, η δεύτερη εναγόμενη διέθετε τις γεωγραφικές πληροφορίες, επειδή όμως οι χάρτες θα έπρεπε να εκτυπώνονται σε σελίδα A4 έπρεπε να γίνει επιλογή των γεωγραφικών πληροφοριών που εμφανίζονταν καθότι είναι αδύνατο να εμφανίζονται όλες οι γεωγραφικές πληροφορίες και η χρησιμοποίηση των χαρτών της ενάγουσας έγινε γι' αυτό δηλαδή για την επιλογή πληροφοριών», όσο και από τις ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της πρώτης εναγόμενης που κατέθεσαν: «αποστέλλονταν δείγματα χαρτών ...μοναδικός τους σκοπός ήταν να αποτελέσουν τον οδηγό για τη διευθέτηση των περιοχών κάλυψης των χαρτών». Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, συνεπώς, που με την εκκαλουμένη απόφαση δέχθηκε, ~~λαμβάνοντας υπόψη ότι τα έγγραφα που αφορούν προσκλήσεις των τεσσάρων διαδίκων, μεταξύ των οποίων και την έγγραφη γνωμάτευση του δικαστή που ισχυρίστηκε ότι με τα σύγχρονα μέσα της τεχνολογίας της πληροφορικής μπορούσε η έντυπη γεωγραφική βάση δεδομένων της ενάγουσας να μετατραπεί σε ψηφιακή και τούτο διότι με τη χρήση σύγχρονων μέσων σάρωσης (scanner) και οπτικής αναγνώρισης χαρακτήρων (optical character recognition) ακόμη και μη ψηφιακές βάσεις δεδομένων μπορούν εύκολα να αντιγραφούν και να επαναχρησιμοποιηθούν σε ψηφιακή ή όχι (hard copy) μορφή σε ορθό αποτέλεσμα κατέληξε και ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν και όσα αντίθετα υποστηρίζονται με τους σχετικούς λόγους έφεσης των εναγομένων πρέπει να απορριφθούν, ως ουσιαστικά αβάσιμα. Η πρώτη εναγόμενη με την από 2.10.2003 έγγραφη καταγγελία της κατάγγειλε στις 16.10.2003 τη σύμβασή της με τη δεύτερη εναγόμενη. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι τον Οκτώβριο του 2003 άρχισε να λειτουργεί η Υπηρεσία της πρώτης εναγόμενης 11811, που είναι τηλεφωνική υπηρεσία παροχής πληροφοριών για~~

Φύλλο της υπ' αρ. απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

επαγγελματίες για τις περιοχές της Αττικής, Θεσσαλονίκης και για τις πόλεις Ηράκλειο, Πάτρα, Βόλος 24ώρες το εικοσιτετράωρο και 7ημέρες την εβδομάδα. Για τις υπόλοιπες πόλεις η λειτουργία αυτή άρχισε περί τα τέλη Μαρτίου 2004, δηλαδή αφότου η πρώτη εναγόμενη είχε προμηθευτεί τους αντίστοιχους χάρτες από την εταιρεία «

».

Με την υπ' αρ.14/27.2.2004 σύμβαση η πρώτη εναγόμενη συνήψε σύμβαση προμήθειας ψηφιακών χαρτών με την «

» με αντικείμενο

την προμήθεια ψηφιακών(vector) και ηλεκτρονικών χαρτών(raster) με δικαίωμα χρήσης αυτών για μία τριετία με δυνατότητα μονομερούς ανανέωσης για 5 επιπλέον έτη. Τους ανωτέρω ψηφιακούς χάρτες που η πρώτη εναγόμενη παρέλαβε εξόφλησε με τα υπ' αρ. 1/1.6.2004, 15/9.7.2004 και 8/4.4.2004 τιμολόγια πώλησης ψηφιακών χαρτών. Η ανωτέρω υπηρεσία της πρώτης εναγόμενης λειτούργησε αποκλειστικά με τη χρησιμοποίηση των χαρτών της ενάγουσας μέχρι τα μέσα Μαρτίου 2004, οπότε η τελευταία άρχισε να προμηθεύεται ηλεκτρονικούς και ψηφιακούς χάρτες από την εταιρεία «

».

Ισχυρίζεται η πρώτη εναγόμενη ότι η τηλεφωνική υπηρεσία «

11811» λειτούργησε με γεωγραφικούς χάρτες που προμηθεύτηκε για τις πόλεις της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης από την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «

» από το έτος 2001 βάσει της

1128/15.10.2001 σύμβασης που η πρώτη εναγόμενη είχε συνάψει με την εταιρεία αυτή. Όμως από την υπ' αρ. 1128/15.10.2001 σύμβαση προκύπτει ότι η πρώτη εναγόμενη προμηθεύτηκε από την εταιρεία με την επωνυμία «

» το απαραίτητο λογισμικό για την

αξιοποίηση των ήδη υπαρχόντων χαρτών που διέθετε και είχε προμηθευτεί από την ενάγουσα. Τούτο προκύπτει από την υπ' αρ. 1128/15.10.2001 σύμβαση σε συνδυασμό και με το υπ' αρ. 1389/7.9.2001 δελτίο αποστολής και το υπ' αρ. 195/27.9.2001 τιμολόγιο

πώλησης. Συγκεκριμένα στο άρθρο 1 της ως άνω σύμβασης αναφέρεται ρητά ότι το αντικείμενο της σύμβασης είναι η προμήθεια εξοπλισμού και λογισμικού για την υλοποίηση της πρώτης φάσης του έργου ανάπτυξης της υπηρεσίας πληροφοριών επαγγελματικού καταλόγου του , που αναλύεται σε προμήθεια λογισμικού Autonomy και λοιπές υποδομές λογισμικού μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η Γεωγραφική Πληροφορία (Χάρτες Αθήνας-Θεσσαλονίκης 20 άδειες). Επίσης, στις τεχνικές προδιαγραφές της ανωτέρω σύμβασης περιγράφονται λεπτομερώς τα χαρακτηριστικά των υποδομών λογισμικού και εξοπλισμού χωρίς να γίνεται λόγος για γεωγραφικούς χάρτες παρά σε λογισμικό e LBS Server. Βασικά χαρακτηριστικά της εφαρμογής αποτελούν ο εντοπισμός της γεωγραφικής θέσης του καλούντος, η ανεύρεση γεωγραφικής πληροφορίας και αποτύπωση της γεωγραφικής πληροφορίας σε χάρτη. Άλλωστε η εταιρεία με την επωνυμία «

» ήταν αδύνατο να προμηθεύσει την πρώτη εναγόμενη με γεωγραφικά δεδομένα, αφού δεν είναι χαρτογραφική εταιρεία αλλά εταιρεία που δραστηριοποιείται στους τομείς: εκπόνησης επιχειρηματικών σχεδίων, μετασχηματισμού διαδικασιών, σχεδιασμού αναβάθμισης ανθρωπίνων πόρων, στρατηγικής πληροφοριών και πληροφοριακών συστημάτων, μελετών πληροφοριακών συστημάτων και δικτύων Η/Υ, ανάπτυξης πληροφοριακών συστημάτων, ολοκληρωμένων συστημάτων εκπαίδευσης-κατάρτισης-επιμόρφωσης και ολοκλήρωσης, υποστήριξης και συντήρησης και καμία αναφορά στη δημιουργία βάσεων δεδομένων χαρτών. Εξάλλου, αν διέθετε η πρώτη εναγόμενη ψηφιακούς χάρτες από το έτος 2001 δεν εξηγείται γιατί το έτος 2003 αγόρασε από τη δεύτερη εναγόμενη ψηφιακούς χάρτες καταβάλλοντας υψηλό τίμημα. Επομένως ο σχετικός ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Βάσει της από 17.2.2003 σύμβασης η δεύτερη εναγόμενη ανέλαβε την υποχρέωση να παραδώσει

στην   ψηφιακούς και ηλεκτρονικούς χάρτες προκειμένου να τους χρησιμοποιήσει στη νέα υπηρεσία της, δηλαδή τον

. Η πρώτη εναγόμενη στην από 24.2.2004 αγωγή της κατά της δεύτερης εναγόμενης αναφέρει «οι τελικώς παραδοθέντες χάρτες της Αττικής είχαν τόσο σοβαρές ελλείψεις και ανακρίβειες γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η χρήση αυτών...τέθηκε ημιτελώς σε λειτουργία με τη χρήση ψηφιακών δεδομένων κατά κύριο λόγο άλλων εταιρειών». Όμως οι μοναδικοί χάρτες Αττικής που είχαν τεθεί στη διάθεση της   εκείνη την εποχή ήταν οι χάρτες της ενάγουσας. Έτσι, η ανωτέρω υπηρεσία της πρώτης εναγόμενης λειτούργησε αποκλειστικά με τη χρήση των γεωγραφικών δεδομένων της ενάγουσας και ειδικότερα με τους έντυπους χάρτες που είχαν παραδοθεί στην πρώτη εναγόμενη με τη 2437/1999 παραγγελία, οι οποίοι μετατράπηκαν σε ψηφιακούς, με τους ηλεκτρονικούς που της είχαν παραδοθεί σε CD-ROM για το οποίο είχε δοθεί από την ενάγουσα άδεια χρήσης στην Χρυσός Οδηγός μόνο για το έτος 2001. Τέλος, η πρώτη εναγόμενη δεν εξηγεί με ποιους χάρτες λειτούργησε η υπηρεσία Χρυσός Αριθμός 11811 για τις πόλεις Ηράκλειο, Πάτρα, Βόλος, αφού κατά τους ισχυρισμούς της από την «   » προμηθεύτηκε χάρτες μόνο για τη Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, συνεπώς, που με την εκκαλουμένη απόφαση δέχθηκε τα ως άνω ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν και όσα αντίθετα υποστηρίζονται με τους σχετικούς λόγους της έφεσης των εναγομένων πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Η πρώτη και η δεύτερη εναγόμενες με την προεκτεθείσα συμπεριφορά τους πρόσβαλαν το ειδικής φύσης δικαίωμα της ενάγουσας, εφόσον η αντιγραφή και η χρησιμοποίηση των βάσεων δεδομένων της ενάγουσας έγινε απ' αυτές χωρίς την άδεια της τελευταίας και συγχρόνως άσκησαν σε βάρος της αθέμιτο ανταγωνισμό, εφόσον η εκμετάλλευση των βάσεων δεδομένων της ενάγουσας που

προστατεύονται από το νόμο και έχουν καθιερωθεί στις συναλλαγές έγινε από μη δικαιούχους και προς επίτευξη εμπορικού κέρδους(η αξίωση της ενάγουσας κατά της πρώτης εναγόμενης έχει παραγραφεί). Επίσης οι ως άνω εναγόμενες έβλαψαν τα συμφέροντα της ενάγουσας και επέφεραν σ' αυτή ζημία συνισταμένη στην απώλεια της αμοιβής που θα ελάμβανε αν παραχώρούσε με σύμβαση την άδεια χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης των δεδομένων της στην πρώτη και δεύτερη των εναγομένων για τη χρησιμοποίησή τους στις εκδόσεις του και την
παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης της ανωτέρω βάσης δεδομένων στην πρώτη εναγόμενη για την λειτουργία της υπηρεσίας

« ». Με δεδομένο ότι την υπ' αρ. 9/18.2.2003 σύμβαση που καταρτίστηκε μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης των εναγομένων καθορίστηκε το ποσό των 597.000ευρώ για 3 έτη για την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης των ηλεκτρονικών και ψηφιακών χαρτών της σε όλα τα προϊόντα της πρώτης εναγόμενης, η αμοιβή της ενάγουσας για την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης δεδομένων της για ένα έτος για όλα τα προϊόντα της πρώτης εναγόμενης θα ήταν 199.000ευρώ (597.000:3έτη). Συνεπώς η αμοιβή της ενάγουσας για την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης δεδομένων για ένα (1)έτος για τις εκδόσεις του 2003 θα ήταν 99.500ευρώ (199.000:2) και για την παραχώρηση της άδειας χρήσης και εκμετάλλευσης της βάσης δεδομένων της για ένα εξάμηνο (Οκτώβριος 2003-Μάρτιος 2004) για το » θα ήταν 49.750ευρώ (99.500:2 εξάμηνα).

Σύμφωνα δε με το άρθρο 65παρ.2, 6 σε συνδυασμό με το άρθρο 45^A του ν.2121/1993 η επιδικασθείσα αποζημίωση της ενάγουσας για την προσβολή του ειδικού δικαιώματός της ως κατασκευαστή της βάσης δεδομένων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το διπλάσιο της ανωτέρω αμοιβής που θα ελάμβανε, ήτοι 199.000ευρώ για το

(99.500ευρώΧ2) και 99.500ευρώ για το (49.500ευρώΧ2). Τέλος η ενάγουσα από την προαναφερόμενη συμπεριφορά των εναγομένων υπέστη και ηθική βλάβη συνισταμένη στην απαξίωση της βάσης δεδομένων της, λόγω της αντιγραφής και χρησιμοποίησής της και σε σημαντική μείωση της φήμης της και του κύρους της προς αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης που πρέπει να προσδιοριστεί, λαμβανομένης υπόψη της φύσης και του μεγέθους της προσβολής και της οικονομικής κατάστασης των μερών στο ποσό των 30.000ευρώ για καθεμία από της ανωτέρω παράνομες πράξεις. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, συνεπώς, που με την εκκαλούμενη απόφαση δέχθηκε τα ως άνω, ορθά εφάρμοσε το νόμο και εκτίμησε τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν και όσα αντίθετα υποστηρίζονται με τους σχετικούς λόγους της έφεσης της πρώτης εναγόμενης και της δεύτερης εναγόμενης πρέπει να απορριφθούν, ως αβάσιμα. Τέλος, ο ισχυρισμός της πρώτης εναγόμενης και ήδη εκκαλούσας ότι η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη με τις προτάσεις που κατέθεσε επί των με αριθμούς 5603/2009 και 1170/2011 εφέσεων της προς εξαφάνιση των υπ' αρ. 5047/2006 και 3163/2008 αποφάσεων του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που επικυρώθηκαν τις με αρ. 289/2012 και 290/2012 αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών, συνομολογεί την έφεσή της λόγω και μόνο του ισχυρισμού της σ' αυτές ότι η εκκαλούσα δεν διαθέτε ειδικό τμήμα με εξειδικευμένο προσωπικό ώστε να μπορούν να ελέγχουν την πληρότητα και ορθότητα των παραδιδόμενων χαρτών πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Και τούτο διότι από την αγωγή αλλά και κυρίως από τις προτάσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει σαφώς το αντίθετο. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω και μη υπάρχοντος άλλου λόγου έφεσης πρέπει οι υπό κρίση εφέσεις να απορριφθούν, ως ουσιαστικά αβάσιμες και να επιβληθούν σε βάρος των εκκαλουσών τα δικαστικά έξοδα της

εφεσίβλητης του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας στα οποία και πρέπει να συμπεριληφθεί το ποσό των 4.490 ευρώ, κατά το ήμισυ στην κάθε εκκαλούσα, που η εφεσίβλητη κατέβαλε στο πραγματογνώμονα για την αμοιβή του, όπως προκύπτει από την από 7.3.2011 υπεύθυνη δήλωση-ιδιωτικό συμφωνητικό (άρθρα 176, 183 και 191 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμολία των διαδίκων.

Απορρίπτει την από 20.3.2007 έφεση κατ' ουσία.

Επιβάλλει σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

Απορρίπτει την από 22.3.2007 έφεση κατ' ουσία.

Επιβάλλει σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριών χιλιάδων (3000) ευρώ

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις   και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση στην Αθήνα στις   απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ.

Επαφίριε
